

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
í t é l e t e**

Az ügy száma: Kfv.VI.35.006/2022/5.

A tanács tagjai: Dr. Kurucz Krisztina a tanács elnöke
Dr. Bernáthné dr. Kádár Judit előadó bíró
Dr. Vítál-Eigner Beáta bíró

A felperes: felperes1
cím1

A felperes képviselője: Dr. Szabó Anita ügyvéd
cím2

Az alperes: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága
cím3

Az alperes képviselője: Kovácsné Dr. Veres Orsolya kamarai jogtanácsos
cím4

A per tárgya: adóügyben indult közigazgatási jogvita

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: felperes

A felülvizsgálni kért jogerős határozat száma: Debreceni Törvényszék 2021.november 25.
napján kelt 10.K.703.059/2020/19. számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria a Debreceni Törvényszék 10.K.703.059/2020/19. számú ítélet hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 15 napon belül 15.000 (azaz tizenötezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak felhívásra 70.000 (azaz hetvenezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] A Nemzeti Adó- és Vámhivatal Hajdú-Bihar Megyei Adó- és Vámigazgatósága (a továbbiakban: elsőfokú adóhatóság) a felperesnél 2020. május 18-án jogkövetési vizsgálatot végzett. A próbavásárlás során a revizorok a netpincer.hu weboldalon keresztül ételt rendeltek cím5 szám alatti címre kiszállítással, a felperes által üzemeltetett Cs Pból. A kiszolgáltatást végző Sz. R. (a továbbiakban: Sz.R.) online pénztárgépi nyugtát adott át.

[2] A vásárlás után az ellenőrzést végző revizorok az adóigazgatási rendtartásról szóló 2017. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Air.) 89. § (1) bekezdés *b)* pontjában és 91. §-ában meghatározott jogkövetési vizsgálat lefolytatására jogosító azonosító adatlap, általános megbízólevél felmutatásával igazolták ellenőrzési jogosultságukat.

[3] A próbavásárlásról, a nyugta- és számlaadási kötelezettség teljesítésének helyszíni ellenőrzéséről 2403711571 számon jegyzőkönyv készült, melynek záradéka tartalmazza, hogy az ellenőrzés további folytatása indokolt. A jegyzőkönyv egy példányát a felperes jelen lévő alkalmazottja: Sz.R. átvette.

[4] Ezt követően az adóhatóság a rendelkezésre álló nyilvántartás adatai alapján feltárta, hogy felperesnek a folyószámláján 2020. március 12-től 300.000 Ft-ot meghaladó, az ellenőrzés napján 740.000 Ft hátralék mutatkozott. Megállapította továbbá, egyszerűsített foglalkoztatottként a felperes 9 munkavállalót úgy alkalmazott, hogy arra a fennálló adótartozása miatt az egyszerűsített foglalkoztatásról szóló 2010. évi LXXV. törvény (a továbbiakban: Efo tv.) 11. § (5) bekezdésében foglaltak szerint nem volt lehetősége, a munkavállalóit az általános foglalkoztatásra irányuló szabályok szerint kellett volna bejelentenie, mely kötelezettségének nem tett eleget.

[5] Mindezek eredményeként az elsőfokú adóhatóság a 2020. július 27. napján kelt 6138323784 iktatószámú határozatával felperest a be nem jelentett alkalmazottak foglalkoztatása miatt 180.000 Ft mulasztási bírság megfizetésére kötelezte, felhívta a be nem jelentett alkalmazottak 15 napon belüli bejelentésére, egyéb adóhatósági intézkedés elrendelését mellőzte.

[6] A felperes fellebbezése folytán eljáró alperes 4319976763 iktatószámú határozatával az elsőfokú határozatot helybenhagyta. Döntését az Air. 127. § (1), (4) bekezdésére, az Efo tv. 1. § (1) bekezdés *a)* és *b)* pontjaira, 3. § (1) bekezdésére, 8. § (2), (3) bekezdéseire, 11. § (5) bekezdésére, továbbá a társadalombiztosítás ellátásaira és a magánnyugdíjra jogosultokról, valamint e szolgáltatások fedezetéről szóló 1997. évi LXXX. törvény (a továbbiakban: Tbj.) 5. § (1) bekezdés *a)* pontjára, 2. § (5) bekezdésére, 44. § (3) bekezdésére, továbbá az adózás

rendjéről szóló 2017. évi CL. törvény (a továbbiakban: Art.) 1. melléklet 3. pontjára, 7. § 10. pontjára, 225. § (1) és (5) bekezdéseire, 245. § (1) bekezdés a) pontjára és (8) bekezdésére alapította.

A kereseti kérelem és az alperes védekezése

[7] A felperes keresetében az alperes határozatának az elsőfokú határozatra is kiterjedő megsemmisítését vagy szükség esetén hatályon kívül helyezését és az elsőfokú adóhatóság új eljárásra kötelezését kérte. Előadta, hogy az adóhatóság 2020. május 18. napján próbavásárlással megvalósuló jogkövetési vizsgálatot végzett, melyet a helyszíni jegyzőkönyv is alátámaszt. Ennek ellenére a próbavásárlás lefolytatása után külön megbízólevél nélkül további ellenőrzést is folytatott, melyre azonban nem volt lehetősége.

[8] Vitatta, hogy 9 fő be nem jelentett foglalkoztatottja lett volna, a vizsgált időszakban esedékes adótartozása sem volt, amit az adóhatóság 2020. május 5-én kelt felszólító levele is igazol, mely szerint az adóhátralékát 2020. május 25-ig kellett megfizetnie. E felszólító levél átvétele után előterjesztett kérelme alapján a tartozás megfizetésére részletfizetést kapott, ezzel az esedékesség a részletfizetés szerinti időpontra változott. Utalt az Art. 7. § 6. pontjára: az adótartozás fogalmi meghatározására.

[9] A járulékfizetési kötelezettség esedékességéhez kapcsolódóan kifejtette továbbá, hogy 2020. januári bevallását 2020. április 13-án nyújtotta be, így egyik fizetési kötelezettsége sem válhatott esedékessé 2020. február 12-én. Az alperes által becsatolt adófolyószámlákon feltüntetett esedékességi időpontok nem a fizetési esedékességet rögzítik, hanem a bevallások benyújtásának esedékességét.

[10] A perben tartott első tárgyaláson előterjesztett nyilatkozatában vitatta, hogy a vizsgálat időpontjában az adófolyószámláján az alperes által megállapított összegű tartozás állt volna fenn, mivel az adóhatóság által 2020. április 13-án befogadott, a felszólítás alapján 2020. május 25-én esedékessé vált 2020. januári járulékbevallási kötelezettségek közül azoknak az adónemeknek az összege, amelyek nem haladhatják meg a 300.000 Ft-ot, mindösszesen: 219.000 Ft volt.

[11] Az alperes védiratában a kereset elutasítását kérte. Hivatkozott arra, hogy az adóhatóság ellenőrei az Air. 89. §-ában és 91. §-ában foglaltak szerint jogkövetési vizsgálatot folytathatnak le bármely időszakra és bármely adókötelezettségre. A felperes által előadottakkal szemben a 6156138863 iktatószámú azonosító adatlap és a 0905504 számú általános megbízólevél birtokában további vizsgálatot is végezhettek.

[12] Az ellenőrzés során a felperes nem vitatta, hogy folyószámláján 2019. március 12-től az ellenőrzés napjáig 300.000 Ft-ot meghaladó tartozása mutatkozott. Az egyszerűsített foglalkoztatás tekintetében nem annak van jelentősége, hogy a fennálló tartozása megfizetésére engedélyeztek-e számára részletfizetést, hanem annak, hogy a 9 fő munkavállaló foglalkoztatásának időpontjában az Efo. tv-ben meghatározott adónemekben fennálló tartozása a 300.000 Ft-ot meghaladta-e. A részletfizetés engedélyezése igazolta a fennálló tartozást, amit a meghatározott fizetési ütemezéssel kellett megfizetnie.

Az elsőfokú bíróság ítélete

[13] Az elsőfokú bíróság jogerős ítéletével a felperes keresetét elutasította.

[14] Döntését a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 85. § (1), (2) bekezdéseire, az Efo. tv. 11. § (5) bekezdésére, 8. § (2) bekezdésére, és (3) bekezdés *a)* pontjára, az Art. 7. § 6. pontjára, a Kp. 78. § (4) bekezdésére alapította.

[15] Indokolása szerint felperes nem vitatta a közigazgatási eljárásban, hogy 2020. május 5. napján 369.000 Ft adótartozása állt fenn, csupán arra hivatkozott, hogy tartozása a vizsgálat időpontjában nem volt esedékes, így az első tárgyaláson tett nyilatkozatát, amely szerint nem volt befizetetlen adótartozása, a Kp. 78. § (4) bekezdése alapján nem vette figyelembe.

[16] A fizetési határidő szempontjából hangsúlyozta, az Art. 3. számú melléklete szerint amennyiben a havi bevalló a bevallási kötelezettségének késedelmesen tesz eleget, nem mentesül az elszámolt hónapot követő hónap 12. napjáig fennálló fizetési kötelezettség teljesítése alól, így a felperes esetében az Efo tv. 11. § (5) bekezdésének alkalmazására jogszerűen került sor.

[17] Kifejtette továbbá, hogy az általános megbízólevél, a revizor személyes okmányának bemutatása az azonosító adatlap szerint megtörtént, az ellenőrzés tárgya az Air. 89. § (1) bekezdés *b)* pontja és 91. §-a szerint jogkövetési vizsgálat volt, mely minden egyes adókötelezettség teljesítésére vonatkozik, így a jogkövetési vizsgálat körében bármelyik ellenőrzés elvégezhető, függetlenül attól, hogy az próbavásárlással kezdődött.

A felülvizsgálati kérelem és az ellenkérelem

[18] A felperes felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítéletnek elsődlegesen a Kp. 121. § (1) bekezdés *a)* pontja alapján a hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására, új határozat hozatalára kötelezését, másodlagosan a Kp. 121. § (1) bekezdés *b)* pontja alapján a megváltoztatását, a megtámadott közigazgatási cselekmény megsemmisítését és a közigazgatási hatóság új eljárás lefolytatására kötelezését kérte. Jogszabálysértésként az Air. 96. § (1) bekezdésére, 99. § (2), (3) bekezdéseire, 115. § (4) bekezdésére, az adóigazgatási eljárás részletszabályairól szóló 465/2017 (XII.28.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Adóig.vhr.) 90. § (2) bekezdésére, az Art. 6. §-ára, a Kp. 2. §-ára, 4. §-ára, 85. § (1)-(3) bekezdéseire, az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésére, XXVIII. cikkére hivatkozott.

[19] Változatlanul vitatta az ellenőrzés jogszerűségét, mivel az ellenőrzés napján felvett jegyzőkönyv szerint az eljárás tárgya próbavásárlás volt, melynek keretében kizárólag a nyugtaadási kötelezettség szabályossága vizsgálható, nem fordítható át minden tájékoztatás nélkül egy teljesen más ellenőrzésre.

[20] Nem ismerte el a 300.000 Ft-ot meghaladó, az Efo. tv. hatálya alá tartozó esedékes adótartozás fennállását. Okfejtése szerint az engedélyezett részletfizetésre tekintettel az adószámláján nem volt nyilvántartva tartozás. Téves az az ítéleti megállapítás, hogy a közigazgatási eljárásban és a keresetlevelében az összecszerűsége nem vitatta.

[21] Álláspontja szerint a bíróságnak vizsgálnia kellett volna, hogy 2020. március 12. napjától 2020. május 18. napjáig folyamatosan 300.000. Ft-ot meghaladó, az Efo tv. hatálya alá tartozó adónemekben fennállt-e esedékes adótartozása.

[22] Az alperes állításával szemben igazolta, nem válhatott esedékessé a 2020. január havi egyik fizetési kötelezettsége sem, mellyel kapcsolatosan fenntartotta a keresetlevelében, perbeli nyilatkozataiban foglaltakat.

[23] Az alperes ellenkérelmében a Kp. 121. § (2) bekezdése alapján az ítélet hatályában fenntartását kérte, a határozatában, a perben tett nyilatkozataiban foglaltak fenntartása mellett. Álláspontja szerint a bíróság eleget tett indokolási kötelezettségének, valamennyi kereseti kérelmet teljes körűen elbírált, döntése megalapozott és jogszerű.

[24] Hangsúlyozta, a felperes sem vitatta, hogy az általános megbízólevél az eljáró revizor személyes okmánya, melynek bemutatása az azonosító adatlap szerint megtörtént. E szerint az ellenőrzés tárgya az Air. 89. § (1) bekezdés b) pontja és 91. §-a szerinti jogkövetési vizsgálat volt, mely minden egyes adókötelezettség teljesítésére vonatkozik, így a jogkövetési vizsgálat körében bármely adókötelezettség teljesítését ellenőrizheti.

[25] A felperes a megelőző eljárás során nem vitatta a 300.000 Ft-os adótartozást, pusztán az esedékesség időpontját. Az adótartozás ténye, és az önkéntes adótartozás rendezésére felszólítás két különböző dolog, a fizetési felszólítás nem változtatja meg az adótörvényben meghatározott esedékességet.

[26] Kifejtette, a felperes csak a perben hivatkozott arra, hogy a tartozása az ellenőrzés napjáig a 219.000 Ft-ot nem haladta meg, erre azonban a Kp. 78. § (4) bekezdése szerint már nem volt lehetősége. Az ellenőrzéssel érintett időszakot megelőzően: 2020. január 1. és 2020. március 11. között volt olyan időszak, amikor az adótartozás a 219.000 Ft-ot nem haladta meg.

[27] Hangsúlyozta, a felperes sem vonta kétségbe, hogy a vizsgált időszakban havi bevalló volt, így a bevallások benyújtási és a fizetési határideje az Art. 3. számú melléklete szerint az elszámolt hónapot követő hónap 12. napja. A bevallás benyújtására előírt határidő elmulasztása nem változtatja meg az adó esedékességének a törvényben előírt napját, melyet a bíróság ítéletében is levezetett.

A Kúria döntése és jogi indokai

[28] A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

[29] A Kúria az elsőfokú bíróság jogerős ítéletét a Kp. 115. § (2) bekezdése alapján alkalmazandó 108. § (1) bekezdésében foglaltak szerint a felülvizsgálati kérelem és az ellenkérelem keretei között vizsgálta felül. A Kp. 120. § (5) bekezdése értelmében a felülvizsgálati eljárásban bizonyítás felvételének nincs helye, a döntést a jogerős határozat meghozatalakor rendelkezésre álló iratok és bizonyítékok alapján kell meghozni.

[30] Az elsőfokú bíróság a tényállást helytállóan állapította meg, az irányadó jogszabályok alkalmazásával jogszerű döntést hozott, a jogerős ítélet rendelkezésével és jogi indokolásával a Kúria egyetért, a felülvizsgálati kérelemben foglaltakkal összefüggésben az alábbiakat emeli ki.

[31] Az Air. 89. § (1) bekezdés *b)* pontja az ellenőrzés fajtái között tünteti fel a jogkövetési vizsgálatot, mely a 91. § (1) bekezdése szerint jelenti a törvényekben előírt egyes adókötelezettségek határidőben, az adó megállapítására, bevallására és megfizetésére alkalmas módon történő teljesítésének ellenőrzését, adatgyűjtést az adózó nyilvántartásában, bevallásában szereplő adatok, tények, körülmények valóságtartalmának, illetve ezek hitelességének megállapítása, az ellenőrzési tevékenység támogatása érdekében, a gazdasági események valóságának vizsgálatát. A jogkövetési vizsgálat általános megbízólevéllel is lefolytatható.

[32] A felperes sem vonta kétségbe, hogy a revizorok által felmutatott azonosító-adatlapon és az általános megbízólevelén az ellenőrzés tárgyaként egyaránt jogkövetési vizsgálat volt feltüntetve. A próbavásárlás tényszerűen megvalósult, a 2020. május 18. napján felvett 2403711571 számú jegyzőkönyv részletesen tartalmazza az ellenőrzést, a próbavásárlás időpontját, helyét, a vásárolt termékeket, a próbavásárlás körülményeinek leírását, és a záradéka azt a tájékoztatást, hogy az ellenőrzés tovább folytatása indokolt, melyről a jegyzőkönyv átvételekor a felperes is értesült. Mindezek egyértelműen alátámasztják, hogy az alperes által végzett jogkövetési vizsgálat nemcsak kizárólag próbavásárlásra, ehhez kapcsolódóan a nyugtaadási kötelezettség teljesítésére, hanem egyéb kötelezettségek teljesítésére is irányult, melynek lefolytatására az általános megbízólevellel, a jegyzőkönyvben rögzítettek tanúsága szerint az eljáró hatóságnak lehetősége volt, így az ellenőrzés lefolytatására jogszerűen került sor.

[33] A Kúria a felperes hivatkozása alapján vizsgálta, hogy az ellenőrzéssel érintett időszakban állt-e fenn 300.000 Ft-ot meghaladó esedékes adótartozása.

[34] Az Art. 7. §-a, az értelmező rendelkezések 6. pontja szerint az adótartozás az esedékességkor meg nem fizetett adó és a jogosulatlanul igénybe vett költségvetési támogatás.

[35] A személyi jövedelemadó előleg, a természetbeni egészségbiztosítási járulék, pénzbeli egészségbiztosítási járulék, munkaerő-piaci járulék, valamint nyugdíjjárulék esedékessége az Art. 3. számú melléklete 1.1.1. pontja, valamint 4.1.1. pontja szerint az elszámolt hónapot követő hó 12. napja. Ez a határidő az Art. 3. melléklet I.1. pontja szerint is az adó megfizetésének végső határidejét jelenti. A felperes hivatkozásával szemben az esedékesség nem a bevallás időpontját, hanem az adó-, járulék fizetési kötelezettség határidejét jelenti, melyet az elsőfokú bíróság helytállóan állapított meg ítéletében.

[36] Felperes maga sem vonta kétségbe, hogy 2020. május 5-én az adóhatóságtól szakképzési hozzájárulás, szociális hozzájárulási adó, személyi jövedelemadó, nyugdíj-biztosítási alapot megillető járulék, egészségbiztosítási és munkaerő-piaci járulék adónemekben összesen 369.000 Ft hátralék megfizetésére kapott felhívást 2020. május 25. napjáig.

[37] Hangsúlyozza a Kúria, hogy az adótartozás megfizetésére az adóhatóság által megjelölt határidő - az idézett jogszabályi rendelkezések alapján - nem az adófizetés esedékességi ideje, a felperes mulasztása az adótartozás eredeti, törvényben meghatározott esedékességét nem érinti.

[38] Az a körülmény, hogy - a felperes 2020. július 7. napján előterjesztett kérelmének helyt adva - az adóhatóság 6017857922 iktatószámú határozatával 1.222.127 Ft adótartozás megfizetésére 12 havi részletfizetést engedélyezett, úgyszintén nem érinti az adótartozás eredeti esedékességi időpontját. Helytállóan hivatkozott az alperes arra, hogy az esedékesség napján fennálló adótartozás ténye és az önkéntes tartozás rendezésére való felszólítás két külön dolog, a fizetési felszólítás, a részletfizetés nem változtatja meg az adótörvényben meghatározott esedékesség napját.

[39] A felperes hivatkozásával szemben az ellenőrzés időpontjában lejárt esedékességű adótartozása fennállását nem vonja kétségbe egy általa becsatolt, 2020. augusztus 6. napján készült 0 Ft adótartozást mutató adószámla-kivonat, figyelemmel arra, hogy időközben a hatóság helyt adott a fizetési könnyítési kérelmének. Az ellenőrzést követően bekövetkezett körülmények nem befolyásolják a korábbi időszakra vonatkozó adóhatósági megállapításokat.

[40] Az elsőfokú bíróság az adótartozás összegét vitató kereset vonatkozásában helyesen hivatkozott a Kp. 78. § (4) bekezdésére, mely szerint a megelőző eljárás idején fennálló, de a megelőző eljárásban nem értékelt tényre, körülményre a felperes vagy az érdekelt akkor hivatkozhat, ha azt a megelőző eljárásban a közigazgatási szerv arra való hivatkozása ellenére nem vette figyelembe, azt önhibáján kívül nem ismerte, illetve arra önhibáján kívül nem hivatkozott.

[41] A jogalkotói szándék egyértelmű, a közigazgatási per nem egy újabb közigazgatási hatósági ügyintézési szint, ezért a feleknek a közigazgatási eljárásban kell mindent megtenniük annak érdekében, hogy a tényállás teljes mértékben tisztázásra kerüljön. A felperes a közigazgatási eljárásban és keresetlevelében is kizárólag az adótartozás esedékességét vitatta, csak a keresetindítási határidőt követően, a pereben tartott első tárgyaláson adta elő, hogy 2020. május 5. napjáig nem volt befizetetlen adótartozása, melynek igazolására havi bevallási adatokat, adószámla kivonatot csatolt. Arra vonatkozóan azonban előadást nem tett, hogy erre a közigazgatási eljárásban miért nem hivatkozott.

[42] A Kúria Kfv.IV.37.844/2019/5., Kfv.IV.37.409/2019/5. számú döntéseiben hangsúlyozta, hogy a határozat jogszerűségét vitató perben csak akkor fogadható el a közigazgatási eljárásban nem hivatkozott, nem csatolt bizonyíték, ha a felet ebben saját magatartásán kívüli ok, körülmény akadályozta. Méltányolható önhiba hiányában helytállóan

állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy az adótartozás összege a perben már nem volt vizsgálható.

[43] Az ellenőrzés időpontjában hatályos Efo. tv 11. § (5) bekezdése szerint felperes a 300.000 Ft-ot meghaladó összegű adótartozására tekintettel nem volt jogosult egyszerűsített foglalkoztatásra, melynek jogkövetkezményeként helyállóan került sor vele szemben mulasztási bírság kiszabására.

[44] Mindezek folytán a Kúria az elsőfokú bíróság jogerős ítéletét a Kp. 121. § (2) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A döntés elvi tartalma

[45] *Az egyszerűsített foglalkoztatásnál annak van jelentősége, hogy a munkavállaló foglalkoztatásának időpontjában az Efo. tv-ben meghatározott adónemekben fennálló tartozás meghaladja-e a 300.000 Ft-ot.*

[46] *Az adótartozás esedékessége nem a bevételek időpontját, hanem az adó-, járulék fizetési kötelezettség határidejét jelenti.*

Záró rész

[47] Az alperes perköltségének megfizetésére a Kp. 35. § (1) bekezdése folytán alkalmazandó polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 83. § (1) bekezdése alapján a felperes köteles, melynek összegét a Kúria a Pp. 82. § (1), (3) bekezdései, valamint a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 2. § (1) bekezdése alapján az alperes által felszámított összeggel egyezően állapította meg.

[48] Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 62. § (1) bekezdés *h)* pontjában biztosított tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt az Itv. 39. § (3) bekezdés *d)* pontjában és 50. § (1) bekezdésében meghatározott mértékű felülvizsgálati eljárási illetéket a Pp. 102. § (1) bekezdése alapján a felperes köteles megfizetni.

[49] Az ítélet elleni felülvizsgálat lehetőségét a Kp. 116. § *d)* pontja zárja ki.

[50] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Kp. 115. § (2) bekezdése szerint alkalmazandó 107. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

Budapest, 2022. március 24.

Dr. Kurucz Krisztina sk. a tanács elnöke

Dr. Bernáthné dr. Kádár Judit sk. előadó bíró

Dr. Vitál-Eigner Beáta sk. bíró

A kiadmány hitelül:
tisztviselő

...